

„Мој хумор изазивајући смех на уснама ублажава суровост живота.“ (Бранислав Нушић)
Крајем XIX века у Србији се водила битка између старог доба, које је нестајало и новог, које је тек надлазило. Стари системи су се урушавали, а нови тек формирали. Борба се водила на свим фронтovima, при чему су традиционалисти остајали у дефанзиви, одбијајући да се прилагоде новим временима која су незаустављиво долазила, а нови људи, са новим погледима и идејама, без устручавања тежили су освајању нових врхова и рушењу старих и неподесних метода. Политичка и друштвена узурпација трајала је више деценија, а чини се да ни данас није окончана. На пољу књижевности, реализам је почео да замењује романтизам. Тројица најпопуларнијих руских писаца у овом периоду, Чернишевски, Тургенев и Гогољ, јасно су осликавала и свеукупне поделе тадашњег друштва. Чернишевског је следио и поштовао круг око Светозара Марковића, Тургенев је представљао омиљено штиво интелектуалних кругова, а Гогољ је био један од идола целокупне српске омладине. Најпопуларнији писац тог времена, а уједно и најнепосреднији Гогољев следбеник у Србији био је Милован Глишић. „Како би онда комедиограф, са претензијама да буде хроничар свога доба, могао или смео избећи да се не потчини тој општој појави, а како тек, као што је случај код Сумњивог лица, где писац, под непосредним утицајем Гогољевим, хоће да исмеје нашу тадашњу бирократију?“ (Бранислав Нушић) Осамдесетих година XIX века, готово сви радови младог писца, Бранислава Нушића, нашег највећег комедиографа, били су под Гогољевим утицајем: „Народни посланик“, „Протекција“, а нарочито „Сумњиво лице“, које је настало под директним утицајем „Ревизора“.

1. Биографија

За свог живота овај српски списатељ је написао много значајних дела – романа, драма, прича, есеја...итд. Био је изузетан реторичар, новинар, дипломата свог времена. Дао је велики допринос српској фотографији, а по неким његовим делима (нпр. Сумњиво лице, Пут око света, Народни посланик...) снимљени су филмови који су и код данашње публике врло популарни.

Бранислав Нушић се родио 8. октобра 1864. године у Београду као Алкибијад Нуша, у цинцарској трговачкој породици, од оца Ђорђа и мајке Љубице. Породица се убрзо преселила у Смедерево, где је Нушић завршио основну школу и прве две године гимназије, али је матурирао у Београду. 1882. године, када је напунио осамнаесту, законски је променио име у Бранислав Нушић. 1884. године је дипломирао права у Београду.

Нушићево стваралаштво неки деле на три раздобља: период владавине Милана и Александра Обреновића, затим период између 1903. и 1918. године и период од краја Првог светског рата до његове смрти. Други га, међутим, сматрају писцем две епохе реализма: класичног (осамдесете године XIX века, са истакнутим делима - „Народни посланик“ и „Сумњиво лице“) и социјално ангажованог (тридесетих година XX века, са делима - „Покојник“, „Ожалошћена породица“). Са деветнаест година написао је своју прву комедију - „Народни посланик“, која је наишла на похвале и подршку најугледнијих књижевника, али је ипак тринаест година лежала у фиоци и није постављана на репертоар, јер се није допала Александру Обреновићу, који је оценио да представља „ругање борцима за парламентаризам.“ У њој је верно описао изборну борбу у којој се не бирају средства: користе се кажи, интриге, клевете, ухођења, куповина гласова... Главни јунак је про-владин кандидат, газда Јеврем, који не мари за интересе народа, већ се кандидује ради личне користи. Једна од најупечатљивијих сцена јесте она у којој Срета учи Јеврема како да се понаша у Народној скупштини:

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com